

O B Č A S N Í K

ZVON

ZPRAVODAJ FARNOSTI ŘÍČANY

VELIKONOCE | 2022

Každé velikonoční svátky jsou o Kristově vítězství. Vítězství nad smrtí, nad tím, co sami v žádném případě nemůžeme porazit: nad zlobou, hříchem, bolestí, strachem.

Uplynulé Velikonoce jsme si mysleli, že nic horšího snad už nemůže přijít. Letos to není covid, zrušení bohoslužeb, zavření kostela... Je to válka. Jak už jsem říkal před měsícem: Nikdy by mě nenapadlo, že budu někdy v životě používat při mši svaté formulář „V době války“.

Letošní Velikonoce proto budou asi o to intenzivnější. Prosba o vítězství nad zlem, válkou, smrtí... Ale Bůh je silnější než zlo, smrt, válka. Můžeme to cítit a prožívat v pomoci těm, kteří utíkají, aby si zachránili holý život.

Proto vám chci moc poděkovat za to, že být křesťanem, člověkem,

bližním pro vás nejsou jen slova řečená do větru, ale realita a každodenní skutečnost.

Ať velikonoční zvěst je opravdovou realitou vítězství dobra nad zlem i v našem životě. Ať vám Bůh odplatí stonásobně za vaši štědrost.

Váš Konstantin

Letní tábor

Milí rodiče a milé děti, rádi bychom vás pozvali na další ročník farního tábora. Letos se táborníci mohou těšit na dobrodružství, které zatím znají jen z řeckých bájí a pověstí. Přeneseme se totiž časem i prostorem do velkolepé antiky. Poprvé budeme tábor pořádat na statku v Chotiněvsi.

Ubytování máme zajištěno v podsadových stanech. Termín tábora bude od 2. do 16. července. Odjízďet plánujeme v sobotu 2. 7. dopoledne z Říččan, kde si od vás

děti převezmeme, a pojedeme s nimi společně vlakem.

Cena tábora je letos 4500 Kč. Zvýšení se týká jak ceny jídla, tak celkových nákladů na tábor. Přihlášku k vytištění najdete na webových stránkách farnosti, nebo lze vyplnit online.

Kontaktovat nás můžete také e-mailem:

jalovcova.karolina@gmail.com,

anca.zava@seznam.cz.

Těšíme se na vás.

*Kája, David, Anička a další
vedoucí*

Foto: z archivu Anny Zavadilové

Jsme s Ukrajinou

Vaše Larisa a naše Olga, komunikativní Erik a nebo zasmušilý Ivan... Kdo by to byl ještě před pár týdny řekl, jak se naše životy změní. Válka na Ukrajině nás zasáhla a jak nám radí svědomí i psychologové, pomáháme.

Forem je naštěstí spousta a v Říčanech žijí kreativní a schopní lidé. Sbíráme věci do boje i na dobu po útěku z války. Ve farní stodole vznikl sklad nasbíraných věcí pro uprchlíky, kteří teď bydlí v našem městě. Na podporu Ukrajinců zpíváme a hrajeme. Uprchlíkům poskytujeme střechu nad hlavou. Učíme je česky. A učíme se ukrajinsky, aby si nepřipadali cizí. U jaké jste lekce? Med, doňka, kiš. Kdo se už dřív naučil azbuku, je ve výhodě.

Ve školních lavicích

Ukrajina začala znít během března na ulicích, na úřadech, v některých školách. Město Říčany vytvořilo adaptační skupiny, kde se děti učí s učiteli z Ukrajiny ve svém rodném jazyce a pozvolna vplouvají do češtiny. I když s tím volným tempem je to velmi individuální. Například teenageři ubytovaní v hotelu Prato, které docházejí učit lektorky z místního muzea, jsou do

češtiny jako diví. Chtějí se umět rychle domluvit a naučit se psát latinkou. V prvních hodinách je nadchlo, že například řada jídel a nápojů se řekne česky a ukrajinsky podobně. Jídlo zajímá i mladší školáky. Lektorka Petra popisuje konkrétní situaci ve výuce: *„Podařila se hodina, na kterou jsme přinesli ovoce a zeleninu, určovali jsme názvy, barvy, tvary, počítali (kolik je jablek, kolik je oranžových věcí...), vybarvovali, lepili názvy, a nakonec jsme to nakrájeli a snědli stylem 'Co chceš?' – 'Jablko, prosím.' 'Tady je.' – 'Děkuji.' – 'Prosím...!‘“*

Jídelna vaří polévky

Ukrajínští uprchlíci se ve středních Čechách i přímo v Říčanech setkávají s krajany, kteří už ze země odešli dříve a usadili se tady. Ti nyní nabízejí pomocnou ruku. Ať už je to majitelka zmíněného hotelu na Černokostelecké, nebo majitelé a zaměstnanci různých místních podniků. Jídelna soukromé MŠ a ZŠ Magic Hill vaří pro uprchlíky polévky. Dodává je do uprchlického centra na Václavském náměstí a do ubytovny pro 40 maminek s dětmi v Praze.

S Ukrajinkami vaříme zase my

Ukrajinské maminky, které se s dětmi ubytovaly v českých rodinách, přinesly inspiraci do

našich jídelničeků. Ochutnali jsme syrniky (tvarohové lívance) a vareniky (bramborové taštičky). Ostatně u jídla se snadno dorozumí i rozdílní lidé. A ženy z Ukrajiny, jak jsme měli možnost poznat, vaří a pečou dobře a rády. V naší farnosti poskytlo lidem prchajícím před válkou zázemí několik rodin, mezi nimi také rodina Anny a Jakuba a Markéty a Egberta. O postřehy z tohoto spolužití jsme požádali z těchto dvojic ženy, maminky dospívajících a dospělých dětí.

Jak to vzniklo

Na otázku, jak se seběhlo, že u nich Ukrajinci bydlí, odpovídá Anna: „Chtěli jsme 'nějak' pomoci.

Tak jsem reagovala na výzvu nabídnout placenou práci pro Ukrajince. Ukázalo se ale, že mnohem naléhavější je najít ubytování pro Olgu a jejího syna Nika, kteří byli v té době v hotelu Oáza. Než jsme ubytování nabídli, bylo pro nás důležité, aby každý člen naší rodiny dobrovolně souhlasil.“ Synové studují v zahraničí, a tak hosté bydlí v pokoji jednoho z nich. Markéta vysvětluje: „Všichni jsme se v rodině shodli na tom, že pomáhat chceme. V našem domě jsme měli jeden volný pokoj i s koupelnou, a tak nám připadalo přirozené, že ho nabídneme nějakým uprchlíkům. Přihlásili jsme se do celonárodního registru pro pomoc

Foto: Rudolf Flachs

Na benefičním koncertu pro Ukrajinu, který zorganizovalo žákovské zastupitelstvo, vystoupil i Samba band. Výtěžek putoval na účet organizace Člověk v tísni

uprchlíkům. Po nějakém čase nám z centra volali a ptali se, zda u nás můžeme ubytovat Olgu a její švagrovou Larisu s pětiletou dcerou Miroslavou.“

Jak se rodiny potkávají

Obě ženy si pochvalují, že „jejich“ Ukrajinci jsou komunikativní, vstřícní a samostatní. Všem ženám se podařilo najít práci. Olga s Nikitou pocházejí z Kyjeva, před válkou žili podobně jako Annina rodina. Druhá Olga s Larisou a Miroslavou jsou z Mykolajivi, velkého přístavního města u Černého moře (stojí ruské armádě na cestě do Oděsy, a proto je cílem útoků). „*Je to hodně podobné jako když spolu bydlí studenti. Každý má svůj rytmus, ale potkáváme se a promluvíme spolu. V sobotu společně snídáme a v neděli odpoledne si dáme společné kafe a koláč,*“ vypráví Anna. Markéta mluví o spolužití jako o zcela bezproblémovém: „*Larisa i Olga jsou skromné, za vše vděčné, se vším pomáhají. Miroslava má na Ukrajině dvacetiletého bratra, a tak se neostýchá před našimi velkými dětmi, což vnímám velmi pozitivně.“*

Dáváme a dostáváme

Samozřejmě, že když přijmete do rodiny další členy, změní se trochu její chod, uznává Markéta a doplňuje: „*Ale není to nic*

podstatného. Jsme vděční, že doma zase slyšíme smích pětileté holčičky.“

Jejich hosté nemluví jinak než rusky nebo ukrajinsky, a tak jsou s manželem nakonec rádi, že se kdysi museli učit rusky a vzájemná komunikace je snazší. O Ukrajinu se začali víc zajímat. „*Dříve jsem ji více méně brala na vědomí, nyní je mi mnohem bližší. Stále více si uvědomuji, jak dobře se nám daří. Jsem vděčná, že žijeme v míru a nemusím prožívat takový strach o své blízké, jaký často zažívají naše Ukrajinky.“* Anna zdůrazňuje: „*Musím říct, že Olga s Nikem mají náš obdiv. Jsou v cizí zemi, kde se nedomluví lehce. Mají starosti o své blízké, o byt, který je blízko bojům. Přesto zvládají papírování, práci a školu.“* Podle Anny přitom ještě vyzařují dobrou náladu!

Renata Skalošová

Pane, odpusť nám za tuto válku

Pane Ježíši Kriste, Synu Boží, smiluj se nad námi hříšníky!

Pane Ježíši, narozený pod kyjevskými bombami, smiluj se nad námi!

Pane Ježíši, který jsi zemřel v náručí své matky v bunkru v Charkově, smiluj se nad námi!
Pane Ježíši, vyslaný ve dvaceti letech na frontu, smiluj se nad námi!

Pane Ježíši, který dosud vidíš ozbrojené ruce ve stínu svého kříže, smiluj se nad námi!

Odpusť nám, Pane.

Odpusť, když se nespokojíme s hřeby, jimiž jsme ti probodli ruku, a nadále se opíjíme krví mrtvých rozervaných zbraněmi. Odpusť nám, Pane, jestliže se tyto ruce, které jsi stvořil k péči, staly nástroji smrti.

Odpusť nám, Pane, jestli nadále zabíjíme svého bratra.

Odpusť, jestli nadále jako Kain sbíráme kameny ze svého pole, abychom zabili Ábela.

Odpusť nám, Pane, pokud svou únavou nadále ospravedlňujeme krutost, pokud svou bolestí opravňujeme krutost svých činů.

Odpusť nám válku, Pane. Odpusť nám válku, Pane.

Pane Ježíši Kriste, Synu Boží, snažně tě prosíme! Zadrž Kainovu ruku!

Osviť naše svědomí, ať se nestane naše vůle, nenechávej nás napospas našim vlastním činům!

Zastav nás, Pane, zastav nás!
A až zadržíš Kainovu ruku, postarej se i o něj. Je to náš bratr.
Pane, zabrzdí násilí! Zastav nás, Pane!

(neapolský arcibiskup Mimmo Battaglia, převzato z Vatican news)

Marcelle Auclairová: Boží tulačka. Životopis Terezie z Avily

Svatá Terezie od Ježíše, též zvaná Terezie z Avily, křestním jménem Teresa de Cepeda y Ahumada, byla španělská mystička a reformátorka karmelitského řádu. Za blahoslavenou ji prohlásil papež Pavel V. 24. 4. 1614

a papež Řehoř XV. ji 12. 3. 1622 kanonizoval. Svatý papež Pavel VI. ji 29. září 1970 vůbec jako první ženu jmenoval učitelkou církve.

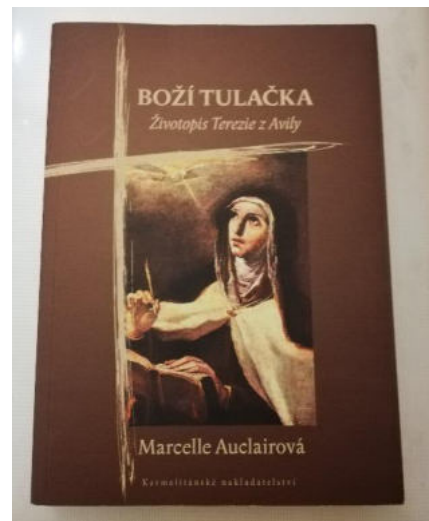
V roce 2017 jsem dostala k narozeninám tuto neobyčejnou knihu. Četla jsem ji jako detektivní román. Tereziin život vykreslila autorka barvitým, živým a příjemným vyprávěním. Vše je na každé stránce ověřeno dějinnými fakty, které odpovídají historické pravdě. Sledovala jsem Terezii od jejího mládí až po odchod ze života. Pocházela ze šlechtické rodiny a cituji: *„Byla krásná a jako dítě i mladá dívka, jako laička i jako řeholnice působila na všechny, kteří ji spatřili, jako magnet na železo.“* Není v mých silách vám přiblížit neobyčejný příběh života svaté Terezie. Cituji z knihy malý úryvek, jak vznikalo její významné dílo Hrad v nitru. Dne 2. června 1577 seděla v Toledu nad papírem *„jako naprostá hlupačka, která neví, co má říci ani jak začít“*. Popisovala: *„Jsem doslova jako ptáčky, které někdo naučí mluvit, a protože nevědí víc než to, co se naučili, opakují stále tytéž věci. Chce-li Pán, abych řekla něco nového ať mě ráčí osvítit.“* Pánu záleželo na tom, aby řekla něco nového – měla vidění plánu svého díla. Pán jí ukázal překrásný křišťálový diamant

v podobě hradu se sedmi příbytky a v sedmém, který se nacházel uprostřed, byl nesmírně zářící Král slávy.

Na konci své životní cesty opakovala verš z žalmu: *„Mou obětí, Bože, je zkroušený duch, zkroušeným a pokorným srdcem, Bože, nepohrdneš!“* Tvář Terezie od Ježíše zůstala ve smrti tak krásná a zářící, že vypadala *„jako žhavé slunce“*. Vévodkyně z Alby dala pokrýt tělo té, která si za života zvolila oděv z hrubé vlny, zlatou látkou.

V krátkém přiblížení knihy jsem vám nemohla zprostředkovat intriky, osočování a pronásledování této světice. Doporučuji k přečtení.

Miloslava Pangrácová

Oblíbené mluvené slovo

Při cestování vlakem, u žehlení, při práci na zahradě nebo v kuchyni jsem si zvykla poslouchat mluvené slovo pro duši. Zdroje střídám a přednášky mne vždy velmi obohatí.

Po poslechu spirituality Madeleine Delbrel si uvědomuji, že důležité je i ticho jako místo pro setkání s Pánem, tak poslech trochu omezují. Když se mám ale pustit do nějaké jednotvárné práce, vždy si nějakou nahrávku přichystám. Více se na ty ne úplně příjemné činnosti pak těším... U řady duchovních osobností dohledáte jejich přednášky z minulých let, takže je možné prožít si samostatně duchovní cvičení a také se díky internetu dostat k četně Písma a k modlitbě.

Moje tipy:

Dvě přednášky ze soboty pro ženy 12. 3. 2022, Madeleine Delbrel – Spiritualita pro laiky;

Pavlána Bílková:

<https://youtu.be/NdY3ERoLNWw>

Katka Lachmanová:

<https://youtu.be/g3WYf8eP8M>

Youtube kanál P. Šebestiána

Smrčiny:

<https://youtu.be/lw5wmhk2ZyM>

Přednášky Richarda Rohra např. Spiritualita pro obě poloviny života:

<https://youtu.be/tEOVV2-SiME>

Různé přednášky P. Vojtěcha Kodeta, např. Čas milosti a duchovního boje:

<https://youtu.be/9ebZ-W8UDQ8>

O další inspiraci z internetu se s vámi podělím zase příště.

Markéta Kosmáková

**ČAS NAD ČÍM PŘEMÝŠLEJÍ
NÁCTILETÍ**

Jak jsme prožívali postní dobu

Postní čas nás všechny zastihl ve chvíli, kterou jsme si nedovedli představit. Jak půjdu za dětmi na hodinu náboženství? Pomocnou ruku jsem našla, když jsem otevřela knihu od Anselma Grūna: „*Osud světa nezávisí na úspěšnosti nebo neúspěšnosti mého konání. Víra samozřejmě není tak naivní, aby hlásala, že všechno bude v každém případě dobré. Nebude žádná válka, protože nás Bůh miluje.... Ne. Víra však dává naději, že prostřednictvím modlitby Bůh v lidech postupně dokončí proces proměny vědomí. Víra mi dává*

jistotu, že i kdyby tento svět zanikl, i kdyby došlo ke katastrofě, lidem se nepodaří zabránit, aby tento svět nespočíval v Božích rukou.“ (Z knihy Moudré myšlenky na každý den.)

A tak jsme se modlili. Martin Kunderát pak napsal: „*Pane Bože, dej, ať se zase brzo budu radovat. Ať už brzo nejsem smutný. Pane Bože, některé věci netrvají věčně. Díky, že jsem si je mohl užít, když ještě trvaly. Dej, ať se s jejich ztrátou smírím. Pane Bože, děkuji ti, že mohu prožívat tuhle radost. Většinou si na tebe vzpomínám spíš, když tě k něčemu potřebuji. Promiň mi to. Děkuji ti za svůj život.“* A Vojtěch Nachtigal připojil: „*Pane Bože, za všechno prosím a děkuji.“*

Ano, prosit a děkovat, jak často na to zapomínáme. A tak se snažíme modlitbou a půstem a darem potřebným, jakkoli malým, pomoci. Z postního konání Martina (14), Antonína (14) a Tomáše (16): „*Postím se, protože se cítím lépe. Mému tělu tím prokazují službu. Je to pro mě částečně výzva. Asi to pro mě není tak náboženské jako pro ostatní, ale dělá mi to dobře.“* „*Postím se, přijde mi to jako dobrý způsob, jak se duševně připravit na Velikonoce. Potom taky když se postím například od sladkostí, mám ze sebe radost a pak mi to v neděli víc*

chutná. (...) V naší rodině se každoročně postíme od sladkostí a celkově mlsání. Dělán to od malička, takže mi to už nepřipadá tak náročné, tak bych si příští rok možná mohl odříct něco víc.“

Nejdůležitější je, abychom vše dělali s láskou. Bez lásky skutky nemají cenu. A abychom nezapomínali, že jsme v Boží náručí. Bůh na nás nezapomíná a my se neunavujeme prosit a děkovat.

Hana Zavadilová, katechetka

☞ Z FARNÍ CHARITY ☞

Humanitární sbírka

Tradiční jarní humanitární sbírka pro Diakonii Broumov se uskuteční ve čtvrtek **12. května od 12 do 17 hodin u kostela** na Masarykově náměstí v Říčanech. Jako obvykle můžete přinést oblečení (s funkčními zipy, neroztrhané), lůžkoviny, látky (minimálně 1 m², nemají to být odstřížky a zbytky látek), ručníky, utěrky, deky, péřové přikrývky, polštáře, spacáky, záclony, hračky, hygienické a toaletní potřeby, prací a čistící

prostředky, školní i sportovní potřeby. Pokud nám přidáte k darovaným věcem 10 Kč, použijeme část jako příspěvek na odvoz sbírky a podporu Diakonie, zbytek na naši další činnost.

Sbírkou podpoříme nejen potřebné lidi u nás, ale i příchozí uprchlíky z Ukrajiny a také organizaci Diakonie Broumov, sociální družstvo, která darované věci převezme, ve svých chráněných dílnách vše vytrídí a připraví k dalšímu použití.

Informace a výzva

Naše Farní charita byla založena v Říčanech již před 29 lety, příští rok tedy oslavíme hezké kulaté výročí. Já jsem v září minulého roku dovršila 20 let na pozici ředitelky, a protože mně roky přibývají a smysluplné a kreativní nápady ubývají, ráda bych předala vedení Farní charity nějaké nové mladší osobě, ať už ženě, nebo muži. Určitě by bylo dobré, aby se práce v naší Charitě nezastavila, ale pokračovala dále.

Charita může i nadále zůstat pouze jako dobrovolnická

organizace, nebo se stát profesionální a například nabízet pečovatelské, ošetrovatelské či asistenční služby. V případě profesionální práce by byla také vedoucí funkce placená, a mohla by se tedy stát prací na hlavní pracovní poměr. Pokud by někdo cítil v srdci povolání ke službě v naší Charitě, budu velice ráda, když se mi ozve. Případně kdybyste měli ve svém okolí někoho, koho byste pro tuto práci doporučili, můžete mu o této nabídce říci.

V současné době nám také nabídla spolupráci Charita Neratovice, která má středisko domácí zdravotní péče v Říčanech. Po sociálních službách je nyní velká poptávka, a tak by do říčanského střediska chtěli přijmout další pečovatelku. Třeba by tato vzájemná spolupráce usnadnila registraci sociálních služeb také ve Farní charitě Říčany.

Připravila Marie Junková

(kontakt:

Marie.Junkova@seznam.cz)

Dobrobazar 2022

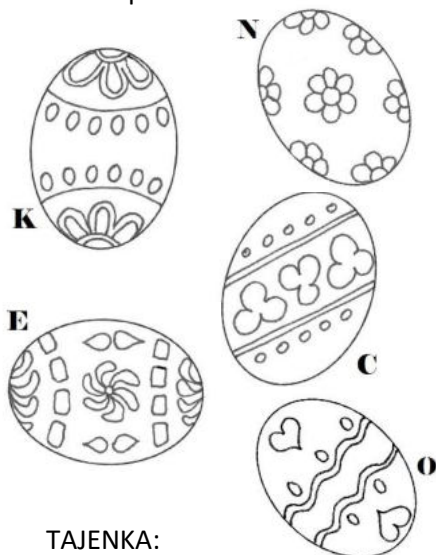
Po pauze způsobené pandemií koronaviru se do Čestlic vrátí dobročinný bazar, na jehož organizaci se podílejí i některé rodiny z naší farnosti. Nákupem bazarového zboží všeho druhu podpoříte organizace, které se věnují lidem na sklonku života a jejich pečujícím osobám. O výtěžek se podělí Cesta domů a Hospic Dobrého Pastýře.

Těšte se na setkání v neděli 19. června od 9.30 do 15.30 hod. v příjemném prostředí farní zahrady u kostela sv. Prokopa. Začátek je po ranní bohoslužbě v Čestlicích.

Podrobné informace najdete brzy na webové adrese dobrobazar.wixsite.com/dobrobazar a na sociálních sítích.

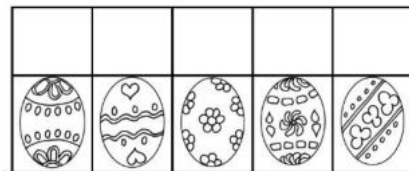
-rs-

Velikonoce jsou dobrou zprávou nejen pro ty, kdo Ježíšovo zmrtvýchvstání zažili na vlastní kůži – Marie Magdalská, ženy jdoucí ke hrobu, apoštolové a další lidé. Jsou radostnou zprávou také pro nás, kteří žijeme v současné době. Vylušti z velikonočních kraslic dobrou zprávu.

TAJENKA:

Velikonoce nám všem dávají naději, že smrt není...

Katechetický věstník č. 8/2017-18 © Biskupství brněnské

Římskokatolická farnost sv. Petra a Pavla v Říčanech

Velikonoční obřady a bohoslužby

Čtvrtek 14.4.	Zelený čtvrtek	18:00	Říčany
Pátek 15.4.	Velký pátek	09:00 15:00	Říčany – Křížová cesta Říčany – Velkopáteční obřady
Sobota 16.4.	Bílá sobota	20:00	Říčany – Vigilie Zmrtvýchvstání Páně
Neděle 17.4.	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně	08:00 08:30 09:30 10:15 11:00 13:00 15:00	Mukařov Velké Popovice Říčany Kostelec u Křížků Jažlovice Tehov Kunice
Pondělí 18.4.	Pondělí Velikonočního oktávu	09:00 11:00	Říčany Otice
Úterý 19.4.	Úterý Velikonočního oktávu	09:00	Říčany
Středa 20.4.	Středa Velikonočního oktávu		
Čtvrtek 21.4.	Čtvrtek Velikonočního oktávu	9:00	Říčany
Pátek 22.4.	Pátek Velikonočního oktávu	18:00	Říčany
Sobota 23.4.	Sobota Velikonočního oktávu	14:30 16:00 18:00	Popovičky Kamenice Říčany
Neděle 24.4.	2. neděle velikonoční Božího Milosrdenství	08:00 08:30 09:30 10:15 11:00 14:00	Mukařov Velké Popovice Říčany Kostelec u Křížků Otice Lipany

V Říčanech bude zahájena soukromá adorace u Božího hrobu na Zelený čtvrtek 14. 4. od obřadů v 19 hodin, bude trvat až do vigilie Vzkříšení na Bílou sobotu.

V neděli 17. 4. při mši svaté proběhne žehnání pokrmů.

ZVON – farní zpravodaj | Vydává Římskokatolická farnost, Masarykovo nám. 70, 251 01 Říčany,
tel.: 323 605 403, e-mail: Zvon.Ricany@seznam.cz *nebo* jaroslav.baluch@seznam.cz,
www.ricany.cz/farnost

Redakce: P. Matěj Jaroslav Baluch O. Praem., Renata Skalošová, Miloslava Pangrácová,
Alena Klvaňová, Hana Zavadilová | Určeno pro vnitřní potřebu farností.

Uzávěrka příštího Zvonu je v pátek 10. června 2022.

Ilustrační snímky k velikonočnímu vydání, pokud není uvedeno jinak, pocházejí ze setkání českých a ukrajinských žen při zdobení kraslic v Muzeu Říčany. Foto Kateřina Čiháková a Renata Skalošová.